

i. Hvad angaar Salg af Gaardene, var Spørgsmaalet om en mulig Udstykning af en Del af Arealet fremme i 1917. Dette Spørgsmaal, forekommer det mig, maa nu gaa ud af Dagsordenen, fordi der, som allerede anført, i de Aar, der er gaaet siden, er rejst nye, gode og tidssvarende Bygninger ved Gaardene, og det vilde være daarlig Økonomi nu at foretage en Udstykning af Jorderne, efter at Bygningerne er blevet saa betydeligt forbedret ved Nybygninger. Heller ikke Salg af Ejendommene samlet vilde efter min Mening være god Økonomi. Staten vil sikkert, hvordan end Forholdene vender og drejer sig, og hvordan end Resultatet bliver af de Undersøgelser, som nu skal finde Sted med Hensyn til Gaardenes Drift, fortsætte med de Landbrugsforsøg, der hidtil har fundet Sted forskellige Steder i Landet, og naar man er klar over dette paa Forhaand, mener jeg, at det vilde være urimeligt at gaa bort fra Statens egne Ejendomme og over til at anvende private Ejendomme til disse Forsøg. Det maa dog have nogen Betydning, at det er Statens egne Ejendomme, idet man der kan lægge Forsøgene til Rette, som man mener, det passer bedst; for med al Velvillie fra private Forsøgsværter Side vil disse dog sikkert altid stille Krav, som medfører, at de Forsøg, der udføres, ikke kan lægges saa godt til Rette, som hvis det er Staten selv, der er Ejer baade af Jord og Besætning, og hvad der nu hører med, for at Forsøgene kan sættes i Værk saa godt som muligt. Ogsaa af den Grund mener jeg, at man bør stille sig paa det Standpunkt ikke at sælge disse Gaarde, men stadig beholde dem som Statens Ejendom med Henblik paa de Forsøg, som det jo sikkert i lange Tider endnu vil være fornuftigt at føre ud i Livet.

Jeg har ogsaa forstaaet den højtærede Landbrugsminister paa den Maade, at han stiller sig meget skeptisk overfor Salg af Gaardene. Det fremgik jo af de Udtalelser, som Ministeren fremsatte i Begyndelsen af sin Tale, at Ministeren havde haft dette Spørgsmaal under Overvejelse, men omsider var kommet til det Resultat, at det vil være rigtigt at lade det gaa efter den Linie, der hidtil er fulgt.

Nu sagde ganske vist den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Jensen [Aale]), at det forekom ham, at der fandt en Omfavnelser Sted mellem den højtærede Landbrugsminister og Venstres Ordfører (Hauch) paa den ene og Forslagsstilleren (Piper) paa den anden Side. Jeg tror dog ikke, det ærede Medlem har Ret deri. Jeg op-

fattede det i alt Fald paa en lidt anden Maade. Jeg vil gerne gøre den ærede Ordfører for Socialdemokratiet opmærksom paa, at der findes to Former for Omfavnelser, en, som finder Sted i det almindelige daglige Liv, og en, som finder Sted paa Teatrene. Jeg tror, at den Omfavnelser, som det ærede Medlem her saa, var en Teateromfavnelser; det vil det ærede Medlem, efterhaanden som Sagen skrider frem under Behandlingen i Udvalget, sikkert komme til at give mig Ret i.

Fra mit Partis Side ser vi saaledes paa det, at vi i og for sig ikke har noget imod Udvalgs Nedsættelse, selv om vi er klare til at tage endelig Stilling i dette Øjeblik. Der er jo nu fra anden Side fremsat Ønske om Udvalget, og vi vil ogsaa med nogen Interesse se Sagen yderligere oplyst gennem de nærmere Oplysninger, som vil fremkomme under Udvalgsbehandlingen. Jeg vilde for mit personlige Vedkommende nødtigt have, at det skulde komme dertil, at man havnede i, at disse to Gaarde skal sælges eller bortforpagtes. Selv om der her er Tale om Underskud, er det jo, som allerede nævnt, ikke alle andre store Ejendomme, der giver Overskud, og skulde vi til at bortforpagte eller sælge af Statens Virksomheder alt, hvad der for Tiden giver Underskud, vilde der blive noget at bestille indenfor de forskellige Ministerier. Der er jo i Øjeblikket adskillige andre Væsener og Ting, som giver Underskud. Saa heller ikke dette er nogen Motivering for at gaa til Salg af de to Gaarde. Fra vor Side gaar vi ind i Udvalget i Haab om, at de Oplysninger, der fremkommer, maa styrke det Synspunkt, at den Linie, som er fulgt siden 1917 med Hensyn til de to Gaardes Drift, ogsaa fremtidig skal følges.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Den ærede Forslagsstiller mindede mig om, at jeg ved en tidligere Lejlighed havde givet ham Tilslutning til en Udtalelse om, at Statsdrift i Landbruget er en Umulighed. Selv om jeg ikke erindrer denne Udtalelse, kan jeg fuldt ud vedkende mig Tilslutningen den Dag i Dag. Men den Statsdrift, der her er Tale om, har, som jeg fremhævede før, et bestemt Formaal. Vi har jo ogsaa i mange Aar haft Statsdrift paa Statens Forsøgsstationer for Planteavl, og vi har det endnu. Vi har en lang Række mindre Ejendomme, nemlig Statens Forsøgsstationer, som hver især koster os et Beløb af 40—50—60 000 Kr. og, vel at mærke, ikke til Udførelse af